

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

والنتین کاتاسانوف* (Valentin Katasonov)

برگردان از: ا. م. شیر

۰۳ نومبر ۲۰۲۱

از واکسیناسیون کل جمعیت جهان تا اصلاح «حکومت جهانی»

رد پای اجلاس مالی- بهداشتی روم

در روز ۲۹ اکتوبر در رُم اجلاس وزرای بهداشت و دارائی گروه ۲۰ یا بیست اقتصاد بزرگ و در روزهای ۳۰ تا ۳۱ اکتوبر اجلاس سران آن برگزار شد. رسانه‌ها این اجلاس‌ها را «اجلاس مالی- پزشکی» نامیدند. برگزاری اجلاس‌ها زمان زیادی برد. در ماه مه، اجلاس به اصطلاح جهانی بهداشت به میزبانی ایتالیا به عنوان رئیس گروه ۲۰ و کمیسیون اروپا برگزار گردید. رژه «اجلاس جهانی» را تدریس آدهانوم قبریسوس، رئیس اتیوپیائی سازمان بهداشت جهانی و به نمایندگی از آن، فرماندهی کرد. او بار دیگر لزوم واکسیناسیون کل جمعیت جهان را مورد تأکید قرار داد و نگرانی خاص خود را درباره نرخ پائین واکسیناسیون در آسیا، آفریقا و امریکای لاتین ابراز نمود و از رهبران «گروه ۲۰» خواست به کشورهای فقیر کمک کنند. بیانیه‌ای به تصویب رسید که طی آن از مقامات کشورهای توسعه یافته اقتصادی خواسته شد که برای خرید واکسین، به کشورهای «جنوب فقیر» پول تخصیص دهند. منظور از پول، انتشار «حق برداشت ویژه» (Special Drawing Rights) توسط صندوق بین‌المللی پول به مبلغ ۶۵۰ میلیارد دالر بود. برخی‌ها این پول‌های صندوق بین‌المللی پول را «پول هلیکوپتر» می‌نامند. قرار بود سهم شیر این انتشار بین کشورهای ثروتمند توزیع شود. در ۲۳ اگست، چنین توزیعی در بین کشورهای عضو صندوق بین‌المللی پول رخ داد، اما تا کنون هیچ گزارشی دایر بر اشتراک ثروتمندان با «جنوب فقیر» منتشر نشده است و به همین سبب عملیات واکسیناسیون جهانی متوقف شد.

تا ۲۸ اکتوبر، تعداد واکسینه‌شده‌های کامل (دو دوز یا بیشتر) در جهان ۳۸ و ۴ دهم درصد و تعداد واکسینه شدگان ناقص (یک دوز) شامل ۴۹ و ۶ دهم درصد بود. البته، این میزان به طور میانگین محاسبه شده است. مثلاً، شاخص‌های

سازمان بهداشت جهانی به ترتیب ۸۷ و ۳ دهم و ۹۷ و ۴ دهم درصد است، اما در نیجریه ۱ و ۴ دهم و ۲ و ۷ دهم درصد را نشان می‌دهد.

ده‌ها کشور مانند نیجریه (با نمودار پائین واکسیناسیون) در جهان وجود دارد. تاکنون بیش از نیمی از جمعیت جهان به هیچ وجه حتی یک واکسین از این واکسین‌ها را دریافت نکرده است. و این برای سران گروه ۲۰ بسیار نگران‌کننده است.

البته، تصویر در «گروه ۲۰» متلون است. مثلاً، این شاخص‌ها در جاپان به ترتیب ۷۱ و ۶ دهم و ۷۷ و ۶ دهم درصد هستند. تصویر مشابهی در آلمان، انگلستان، فرانسه، ایتالیا و ایالات متحده آمریکا مشاهده می‌شود. جمهوری خلق چین نیز با شاخص‌های به ترتیب ۷۴ و ۲ دهم و ۷۶ و ۵ دهم درصد در گروه کشورهای با درصد بالای واکسیناسیون جای می‌گیرد. البته، برخی از کارشناسان معتقدند که چین در آمار واکسیناسیون خود اغراق می‌کند. اما برای مثال در اندونزی این ارقام به ترتیب ۲۶ درصد و ۴۲ و ۶ دهم درصد، در آفریقای جنوبی، ۱۹ و ۴ دهم و ۲۴ و ۷ دهم درصد، در کشورهای «عقب مانده» و روسیه ۳۲ و ۷ دهم و ۳۷ و ۵ دهم درصد است.

برای بسیج منابع مالی لازم با هدف تسریع روند واکسیناسیون، چندین توافق در سطح جهانی حاصل شده است. به ویژه جالب توجه است، که بانک جهانی، صندوق بین‌المللی پول، سازمان بهداشت جهانی و سازمان تجارت جهانی یک گروه ویژه مدیران چندجانبه در زمینه واکسیناسیون، درمان و تشخیص کووید-۱۹ تشکیل داده‌اند. با این حال، گروه ویژه چندجانبه هنوز نتیجه‌ای نداشته است.

شرکت کنندگان در اجلاس ماه مه در روم توافق کردند که اتحادیه دیگری- کارگروه مشترک در امور مالی و سلامت تشکیل دهند. این، توافقنامه هماهنگی بین وزیران مالی (دارائی) و بهداشت گروه ۲۰ بود. بیست وزیر مالی و بیست وزیر بهداشت حدود پنج ماه برای جلسه ای که در ۲۹ اکتوبر در روم برگزار شد، آماده می‌شدند. روزنامه واشنگتن پست برای گزارش خود از این دیدار چنین عنوان انتخاب کرد: «گروه ۲۰ تشکیل یک نهاد جهانی جدید برای واکنش به همه‌گیری‌های آینده اعلام می‌کند، اما بودجه آن را تأمین نمی‌کند».

در قطعنامه اجلاس مالی- بهداشتی ۲۹ اکتوبر اهداف زیر بیان شده است: «برای دستیابی به اهداف جهانی [برای انجام]، واکسیناسیون حداقل ۴۰٪ جمعیت تمام کشورها تا پایان سال ۲۰۲۱ و اواسط سال ۲۰۲۲ لازم است. ما اقداماتی را برای افزایش عرضه واکسین و محصولات ضروری پزشکی به کشورهای در حال توسعه انجام خواهیم داد».

شرکت کنندگان جلسه بیان کردند، که در بازه زمانی پس از پیدایش «ویروس وهانی» (در مدت بیش از بیست ماه) هیچ هماهنگی به عمل نیامده است. اضافه بر این، کووید-۱۹ به عامل تخریب روابط بین کشورها تبدیل گردیده است. به عنوان مثال، مناقشه بین ایالات متحده آمریکا و جمهوری خلق چین بر پایه اتهامات متقابل به سهل‌انگاری یا راه‌اندازی هدفمند ویروس کرونا همچنان ادامه دارد. رقابت در میان تولیدکنندگان واکسین در بازار جهانی در حال تشدید است.

کارگروه مشترک مالی- بهداشتی فوق‌الذکر باید تضادهای بین کشورها را حل و فصل کند و به عنوان یک نهاد موجود، به یک سازمان دائمی جهانی تبدیل شود که می‌خواهند در جلسه بعدی در جزیره بالی (اندونزی) تشکیل دهند.

اکثر اظهارنظرها در باره جلسه وزرای مالی و بهداشت تردیدآمیز بود. واشنگتن پست به اظهارات جوزف استیگلیتز، برنده جایزه نوبل، پروفیسور دانشگاه کلمبیا استناد کرد. به عقیده او، کشورهای ثروتمند فقط با زمان بازی می‌کنند: «امروز مردم در حال مرگ هستند- به نظر من صحبت از آماده شدن برای اجلاس بعدی نابخشودنی است».

جی. استفان موریسون، مدیر مرکز سیاست جهانی سلامت در مرکز مطالعات ستراتیژیک و بین‌المللی (CSIS) نیز از نتیجه اجلاس مالی- بهداشتی ابراز ناامیدی کرد. به گفته موریسون، سازمان بهداشت جهانی نشان داده است که صلاحیت مقابله با چنین تهدیداتی را که قدرت‌ها در دنیای پراکنده‌ای نمی‌توانند به توافق برسند، ندارد. او پیش‌بینی کرد که اگر گروه ۲۰ نتواند بودجه واکسیناسیون ۷۰٪ از جمعیت جهان را تأمین کند، اشتیاق ضد کووید دولت بایدن از بین خواهد رفت.

موریسون اظهار اطمینان می‌کند که در چارچوب گروه ۲۰ هیچ نتیجه‌ای حاصل نخواهد شد. او معتقد است که امریکا نباید خود را به تخت پروکروستین «بیست» یا حتی «هفت» بکشانند، بلکه باید آغازگر تشکیل «ائتلاف علاقه‌مندان» باشد. توافق بین ایالات متحده امریکا و اروپا برای تأمین مالی مشترک برنامه‌های واکسیناسیون بین‌المللی نمونه چنین «ائتلافی» است (در حال حاضر مذاکرات ادامه دارد).

دیوید میلیبند، رئیس کمیته نجات بین‌المللی و وزیر خارجه سابق بریتانیا نیز ناامیدی خود را ابراز کرد و گفت که گروه ۲۰ نمی‌تواند مدعی رهبری جهانی باشد مگر این که بتواند بر سر اقدام فوری برای پایان دادن به «همه‌گیری» توافق کند. میلیبند تصریح کرد: «فوریت واکسیناسیون جهان و نجات جان مردم در حال حاضر نباید دلیلی برای به تأخیر انداختن اصلاحات حاکمیتی و مالی جهانی باشد. در نقطه مقابل، بحران کنونی، از جمله نابرابری‌های موجود در ارتباط با واکسین‌ها، قوی‌ترین دلیل برای هماهنگی نظام‌مند اولیه، پاسخگونی و تأمین منابع می‌باشد».

به این ترتیب، به گفته این نماینده محافل حاکم بر جهان آنگلساکسون، واکسیناسیون کل جمعیت جهان باید یک گام فوری به سوی «انجام اصلاحات در حکمرانی جهانی» باشد. آن‌ها عجله دارند. اما در این باره که چه کسی باید «حاکم جهان» باشد، چیزی نمی‌گویند.

*- پروفیسور، دکتر علوم اقتصادی، مدیر مرکز مطالعات اقتصادی «شاراپوف» روسیه، مشاور اقتصادی اسبق دبیر کل ملل متحد، پژوهشگر مسائل پشت صحنه

پی‌نوشت:

اغلب کشورها، به ویژه کشورهایی که به لطف سیاست‌های اقتصادی نئولیبرالی دولت‌های آن‌ها، فاطمه جمعیت آنها در ورطه فقر و تنگدستی گرفتار شده و از تأمین مایحتاج روزمره ناتوان گردیده مثل ایران، و همچنین کشورهایی که از رشد روزافزون مخالفان مترقی بشدت نگرانند مانند روسیه، برنامه اربابان جهان برای واکسیناسیون عمومی را یک هدیه الهی توصیف نموده، در کار تبلیغ و انجام واکسیناسیون اجباری عمومی سر از پا نمی‌شناسند. چرا که بدین وسیله می‌توانند آحاد جامعه را همواره از طریق کد کیو آر زیرنظر گرفته، از منظر سیاسی- امنیتی به طور منظم رصد کنند (فعلاً از عوارض بعدی واکسیناسیون صحبت نمی‌کنیم).

بی‌تردید، حاکمیت‌های کشورهای مورد نظر درک می‌کنند که آقایان جهان چه خواب وحشتناکی برای بشریت دیده‌اند. اما با توجه به این که فقط به لحظه می‌اندیشند و دورتر از نوک بینی خود را نمی‌بینند، صرفاً به منظور تداوم حاکمیت خود به هر رذالت و پستی تن می‌دهند غافل از این که آن روز خیلی دور نیست، که خود و مردم کشور تحت حکمرانی‌شان قربانی دسایس اربابان جهان شود.

اعمال محدودیت برای واکسینه نشده‌ها، یعنی واکسیناسیون اجباری؛
واکسیناسیون اجباری، یعنی کاربست روش دامپزشکی!

ا. م. شیري

۱۱ آبان- عقرب ۱۴۰۰

سرچشمه:

<https://www.fondsk.ru/news/2021/10/30/ot-totalnoj-vakcinacii-naselenija-planety-k-reforme-globalnogo-upravlenia-54792.html>